

Николай Лилиев

Аз знам, че в скръбна късна
вечер...

На Ал. Филипов

Аз знам, че в скръбна, късна вечер,
когато златни сълзи ронят
осиротели дървеса,
незнаен друмник, брат далечен,
от вихрите бездомни гонен,
ще спреш под моите небеса.

Ти ще разтвориш тая песен,
сред вопли огнени родена,
от миналото скъден дар,
и в тъмни спомени унесен
ще преклониш глава смирено
като печален, малък цар.

Безпаметно свещта ще гасне,
единствен ням свидетел
сред твойта ледна самота,
и твоята уста безгласно
ще промълви: – Той беше светъл,
той беше сам една мечта.

КРАЙ

© 1918 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7721>]